

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1093/2568

นาง ม. กับพวกโจทก์ นางสาว ภ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 343,
พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์ทั้งสองโอนเงินให้แก่จำเลยทั้งสอง จึงเป็นการเชื่อจากกลอุบายการหลอกลวงของจำเลยทั้งสองมาตั้งแต่ต้นโดยใช้ผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราสูงเป็นเครื่องล่อใจเป็นวิธีการหลอกลวงอย่างหนึ่งและจำเลยทั้งสองยังปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งว่าจำเลยทั้งสองไม่ได้นำเงินลงทุนไปประกอบกิจการใด ๆ ที่จะได้รับผลตอบแทนเพียงพอที่จะให้ผู้ฝากออมได้ประโยชน์ โจทก์ที่ 1 ไม่ทราบว่าจำเลยที่ 1 จะนำเงินไปปล่อยกู้ในบ่อนหรือให้กับนายวงแชร์หรือประกอบธุรกิจใดที่ ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เมื่อโจทก์ทั้งสองไม่ได้มีส่วนในการกระทำความผิด หรือไม่เป็นผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนหรือรู้เห็นในการกระทำความผิดหรือการกระทำที่มีวัตถุประสงค์ที่ผิดต่อกฎหมายของจำเลยทั้งสอง โจทก์ทั้งสองจึงเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย จึงมีอำนาจฟ้อง ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนนั้นความผิดสำเร็จอยู่ที่ผู้เสียหายแต่ละคนหลงเชื่อและแต่ละคนโอนเงินให้แก่จำเลยทั้งสอง การที่จำเลยทั้งสองโพสต์ลงในกลุ่มแอปพลิเคชันไลน์แต่เมื่อข้อความที่โพสต์ยังคงอยู่ ต่อเนื่องตลอดตามวัน เวลาที่อยู่ในห้อง และเสนอให้มีการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่โจทก์ทั้งสองมาเป็นการยืนยันให้ร่วมลงทุนในครั้งต่อไปและโจทก์ทั้งสองโอนเงินให้จำเลยตามวันเดือนปีที่โจทก์ทั้งสองเชื่อซึ่งเกิดจากกลอุบายหรือวิธีหลอกลวงของจำเลยทั้งสองแต่ละครั้ง ความผิดสำเร็จจึงเกิดขึ้นตามการโอนเงินที่โจทก์ทั้งสองหลงเชื่อและโอนให้แก่จำเลยทั้งสองสำหรับการหลอกลวงในแต่ละครั้งสำหรับโจทก์แต่ละคน เมื่อได้ความว่า จำเลยทั้งสองหลอกลวงโจทก์ที่ 1 ให้โอนเงินให้จำเลยทั้งสอง 5 ครั้ง โจทก์ที่ 1 โอนเงินให้แก่จำเลยทั้งสอง 5 ครั้ง จึงเป็นความผิด 5 กรรมต่างกัน และการที่โจทก์ที่ 2 โอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยทั้งสองตามคำหลอกลวงของจำเลยทั้งสอง โดยจำเลยทั้งสองหลอกลวงโจทก์ที่ 2 จำนวน 3 ครั้ง แม้จะโอนเงินให้จำเลยทั้งสองสำหรับการหลอกลวงครั้งแรกรวม 2 ครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นความผิดกรรมเดียว แต่โจทก์ที่ 2 ยังโอนเงินให้จำเลยทั้งสองอีกตามที่ถูกลอกลวงอีก จึงเป็นความผิดอีก 2 กรรม แยกต่างหากจากกัน

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 341, 343 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (1) ให้นับโทษจำคุกจำเลยทั้งสองต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 330/2563 ของศาลจังหวัดพิจิตร และคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 1006/2563, อ 1007/2563, อ 1008/2563 ของศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ทั้งสองขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคแรก ประกอบมาตรา 83 จำคุกกระหนลง 4 ปี รวม 8 กระหน เป็นจำคุกคนละ 32 ปี แต่ให้จำคุกคนละ 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) ส่วนที่โจทก์ทั้งสองขอให้นับโทษจำเลยทั้งสองต่อ

จากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 330/2563 ของศาลจังหวัดพัทธยา และคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 1006/2563, อ 1007/2563, อ 1008/2563 ของศาลชั้นต้นนั้น เนื่องจากศาลจังหวัดพัทธยา มีคำพิพากษายกฟ้องคดีดังกล่าว ส่วนคดีอื่น ๆ ศาลชั้นต้นยังไม่มีคำพิพากษา จึงไม่อาจนับโทษต่อไปได้ คำขอส่วนนี้ให้ยก กับให้ยกฟ้องจำเลยทั้งสองในความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (1) (ที่ถูก 14 วรรคหนึ่ง (1)) จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติโดยคู่ความทั้งสองไม่ได้แย้งว่า จำเลยที่ 1 เป็นผู้ก่อตั้งกลุ่มแชร์และวงออมเงินใช้หรือเคยใช้ในแอปพลิเคชันไลน์ ชื่อว่า "ภ." และ "P." โจทก์ที่ 1 มีชื่อบัญชีผู้ใช้ในแอปพลิเคชันไลน์ว่า "ม." และเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคาร ก. และบัญชีเงินฝากธนาคาร ท. และบัญชีเงินฝากธนาคาร อ. โจทก์ที่ 2 มีชื่อบัญชีผู้ใช้แอปพลิเคชันไลน์ว่า "พ." และเป็นเจ้าของบัญชีธนาคาร ก. บัญชีธนาคาร อ. และบัญชีเงินฝากธนาคาร ร. จำเลยที่ 2 เป็นสามีของจำเลยที่ 1 และเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคาร ท. ชื่อบัญชีธนาคาร เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2563 ถึงวันที่ 22 มีนาคม 2563 โจทก์ที่ 1 โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 2 เพื่อลงทุนในวงออมเงินกับจำเลยที่ 1 ตามที่ถูกเชิญชวน 5 ครั้ง เป็นเงินรวม 450,000 บาท และโจทก์ที่ 2 โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เพื่อลงทุนในวงออมเงินกับจำเลยที่ 1 ตามที่ถูกเชิญชวน 4 ครั้ง เป็นเงินรวม 260,000 บาท สำหรับความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง (1) ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ทั้งสองไม่อุทธรณ์จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองในข้อกฎหมายประการแรกว่า โจทก์ทั้งสองมีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ความผิดอาญาที่เกิดขึ้นตามที่โจทก์ทั้งสองฟ้องดังกล่าวมีบทกฎหมายเพื่อประสงค์จะคุ้มครองโจทก์ทั้งสองและบุคคลทั่วไป การที่โจทก์ทั้งสองโอนเงินร่วมลงทุนกับจำเลยทั้งสองโดยโจทก์ทั้งสองเป็นผู้ที่ไม่มีส่วนร่วมรับรู้ในการกระทำความผิดหรือไม่ใช่เป็นผู้มีส่วนในการเป็นผู้ใช้หรือสนับสนุนหรือรู้ในการกระทำความผิดหรือการกระทำที่จำเลยทั้งสองกระทำให้มีวัตถุประสงค์ที่ผิดต่อกฎหมาย ดังนั้น การที่โจทก์ทั้งสองโอนเงินให้แก่จำเลยทั้งสองจึงเป็นการเชื่อจากกลอุบายการหลอกลวงของจำเลยทั้งสองมาตั้งแต่ต้นโดยใช้ผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราสูงเป็นเครื่องล่อใจ ซึ่งเป็นวิธีการหลอกลวงอย่างหนึ่งของจำเลยทั้งสอง และจำเลยทั้งสองยังปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งว่าจำเลยทั้งสองไม่ได้นำเงินลงทุนไปประกอบกิจการใดๆที่จะได้รับผลตอบแทนเพียงพอที่จะให้ผู้ฝากออมได้ประโยชน์ ได้ความว่า โจทก์ที่ 1 ไม่ทราบว่าจำเลยที่ 1 จะนำเงินไปปล่อยกู้ในบ่อนหรือให้กับนายวงแชร์หรือประกอบธุรกิจใดที่ขอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น เมื่อโจทก์ทั้งสองไม่ได้มีส่วนในการกระทำความผิด หรือไม่เป็นผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนหรือรู้เห็นในการกระทำความผิดหรือการกระทำที่มีวัตถุประสงค์ที่ผิดต่อกฎหมายของจำเลยทั้งสอง โจทก์ทั้งสองจึงเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย จึงมีอำนาจฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 วินิจฉัยมา นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองในประการต่อไปมีว่า การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรม เห็นว่า ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนนั้นความผิดสำเร็จอยู่ที่ผู้เสียหายแต่ละคนหลงเชื่อและแต่ละคนโอนเงินให้แก่จำเลยทั้งสอง การที่จำเลยทั้งสองโพสต์ลงในกลุ่มแอปพลิเคชันไลน์แต่เมื่อข้อความที่โพสต์ยังคงอยู่ต่อเนื่องตลอดตามวัน เวลาที่อยู่ในห้อง และเสนอให้มีการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนแก่โจทก์ทั้งสองมาเป็นการยืนยันให้ร่วมลงทุนในครั้งต่อไปและโจทก์ทั้งสองโอนเงินให้จำเลยตามวันเดือนปีที่โจทก์ทั้งสองเชื่อซึ่งเกิดจากกลอุบายหรือวิธีหลอกลวงของจำเลย

ทั้งสองแต่ละครั้ง ความผิดสำเร็จจึงเกิดขึ้นตามการโอนเงินที่โจทก์ทั้งสองหลงเชื่อและโอนให้แก่จำเลยทั้งสองสำหรับการหลอกลวงในแต่ละครั้งสำหรับโจทก์แต่ละคน เมื่อได้ความว่า จำเลยทั้งสองหลอกลวงโจทก์ที่ 1 ให้โอนเงินให้จำเลยทั้งสอง 5 ครั้ง โจทก์ที่ 1 โอนเงินให้แก่จำเลยทั้งสอง 5 ครั้ง จึงเป็นความผิด 5 กรรมต่างกัน และการที่โจทก์ที่ 2 โอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยทั้งสองตามคำหลอกลวงของจำเลยทั้งสอง โดยจำเลยทั้งสองหลอกลวงโจทก์ที่ 2 จำนวน 3 ครั้ง แม้จะโอนเงินให้จำเลยทั้งสองสำหรับการหลอกลวงครั้งแรกรวม 2 ครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นความผิดกรรมเดียว แต่โจทก์ที่ 2 ยังโอนเงินให้จำเลยทั้งสองอีกตามที่ถูกหลอกลวงอีก จึงเป็นความผิดอีก 2 กรรม แยกต่างหากจากกัน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสองรวม 8 กรรม ตามฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสองในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

เรึงศักดิ์ วิริยะชัยวงศ์ · สุพัฒน์ พงษ์ทัดศิริกุล · ตูล เมฆยงค์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://thaideka.online/deka/1093/2568) · <https://thaideka.online/deka/1093/2568>